

ไข่มุกเป็นหนึ่งในอัญมณีอินทรีย์ที่ได้รับความนิยม เนื่องจากความหวาน ความสวยงาม และเหลือบลuster ของผิวมุก เมื่อจากสีมีผลต่อราคากอง ไข่มุกทำให้มีการปรับปรุงสีของไข่มุกให้มีความหลากหลายด้วยวิธีทางธรรมชาติและการปูรุ่งแต่งภายนอกด้วยวิธีทางเคมี และจากการกำนันิด ไข่มุกธรรมชาติที่จะต้องใช้เวลานาน จึงมีการผลิตไข่มุกปะลอนมาจำหน่ายในตลาดอัญมณีจำนวนมาก งานวิจัยนี้นำเสนอการข้อมูลไข่มุกให้ได้สีดำ ไข่มุกน้ำเงินสีขาวถูกนำมาย้อมสีด้วยสารละลายชิลเวอร์ในteredท ระหว่างเวลาในการข้อม และลักษณะพื้นผิวของไข่มุก การวิเคราะห์ความแตกต่างของไข่มุกธรรมชาติ ไข่มุกข้อมสี และไข่มุกปะลอนด้วยเทคนิคスペกโตรสโคปีเชิงโมเดกูลได้แก่ ยูวีวิสเปกโตรสโคปี อินฟราเรดสเปกโตรสโคปี และรamanสเปกโตรสโคปี สามารถจำแนกไข่มุกธรรมชาติจากไข่มุกข้อมสีและไข่มุกปะลอนได้ ยูวีวิสเปกโตรสโคป์รัมของไข่มุกจะมีแบบการคุณคุณลักษณะสูงสุดที่ตำแหน่ง 315 nm เมื่อนอกนั้น ซึ่งต่างจากสเปกต์รัมของไข่มุกปะลอนอย่างชัดเจน การตรวจวิเคราะห์ด้วยอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี โดยใช้เทคนิคเอทิอาร์ ประสบความสำเร็จในการนำมามีเคราะห์ไข่มุกเนื่องจากเป็นเทคนิคที่ไม่ทำลายตัวอย่างอย่างไรก็ตามเทคนิคการเตรียมตัวอย่างในการวิเคราะห์ด้วยอินฟราเรดสเปกโตรสโคป์ทุกเทคนิคไม่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างไข่มุกธรรมชาติและไข่มุกที่ข้อมด้วยสารละลายชิลเวอร์ในteredได้ เนื่องจากไข่มุกทั้งสองชนิดแสดงการคุณคุณลักษณะที่เหมือนกัน คือมีพีคการคุณคุณลักษณะที่ตำแหน่ง 841, 1083, 1461 และ 1441 cm⁻¹ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแคลเซียมคาร์บอนেตที่มีโครงสร้างอะราโกไนท์ แต่สามารถจำแนกไข่มุกปะลอน และไข่มุกข้อมชนิดสีอื่นๆ ได้ ในขณะที่ร้านานสเปกโตรสโคปีสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างไข่มุกข้อมสีดำด้วยสารละลายชิลเวอร์ในtered ได้จากพีคการคุณคุณลักษณะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนที่ตำแหน่ง 570 cm⁻¹ ซึ่งเป็นพีคที่สัมพันธ์กับ Ag-O ที่เกิดจากออกไซด์ของเงินที่พิวของไข่มุกที่ผ่านการข้อมชนิดนี้ และมีแนวโน้มที่จะสามารถจำแนกไข่มุกน้ำเงินและน้ำเงินได้เนื่องจากร้านานสเปกต์รัมของตัวอย่างไข่มุกน้ำเงินส่วนใหญ่ที่นำมาวิเคราะห์จะเกิดฟลูออเรสเซนต์